

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie chorób zawodowych.

Na podstawie art. 231 pkt 2 i 3 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1983 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz. U. Nr 65, poz. 294) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 2 skreśla się;
- 2) w § 3:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie podejrzenia o chorobę zawodową u pracownika:

 - 1) zakłady społecznej służby zdrowia,
 - 2) lekarze i lekarze stomatolodzy (lekarze dentyści), którzy przy wykonywaniu zawodu poza zakładami społecznej służby zdrowia powzieli podejrzenie o chorobę zawodową,
 - 3) lekarze weterynarii, którzy przy wykonywaniu zawodu stwierdzili u pracownika stykającego się z chorymi zwierzętami objawy mogące nasuwać podejrzenie o chorobę zawodową,
 - 4) zakład pracy zatrudniający tego pracownika

— są obowiązani skierować tego pracownika do zakładu społecznej służby zdrowia właści-

wego, zgodnie z § 7, do rozpoznawania chorób zawodowych, dołączając do skierowania posiadaną dokumentację lekarską.”,

- b) ust. 3 i 5 skreśla się;
- 3) w § 5:
 - a) wyrazy „ze zgłoszeniem” zastępuje się wyrazami „z podejrzeniem”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inspektor sanitarny na wniosek zakładu społecznej służby zdrowia, o którym mowa w § 7, w razie gdy zakład pracy zatrudniający pracownika, u którego podejrzewa się chorobę zawodową, nie jest objęty opieką przemysłowej służby zdrowia”;
- 4) w § 7 w ust. 3 po wyrazie „państwowej” dodaje się wyrazy „o właściwości szczególnej do spraw zdrowia i opieki społecznej”;
- 5) w § 8 w ust. 1 końcowe wyrazy „właściwemu inspektorowi sanitarnemu” zastępuje się wyrazami „państwowemu terenowemu lub portowemu inspektorowi sanitarnemu, zwanemu dalej „właściwym inspektorem sanitarnym”;
- 6) w § 10:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie orzeczenia, o którym mowa w

§ 8, oraz wyników dochodzenia epidemiologicznego właściwy ze względu na siedzibę zakładu pracy inspektor sanitarny wydaje decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej lub decyzję o braku podstaw do jej stwierdzenia.”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „w jednostce” wyraz „organizacyjnej” zastępuje się wyrazem „wojskowej”;
- c) w ust. 3:

— początkowe wyrazy „Decyzję, o której mowa w ust. 1, należy przesłać” zastępuje się wyrazami „Właściwy inspektor sanitarny przesyła decyzję, o której mowa w ust. 1”;

— pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) właściwemu inspektorowi pracy”;
- 7) § 11 skreśla się;
- 8) § 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„§ 12. 1. Zakłady pracy są obowiązane do rejestrowania podejrzenia o chorobę zawodową, stwierdzonych chorób zawodowych i ich skutków.

2. Zakłady pracy przesyłają niezwłocznie Instytutowi Medycyny Pracy im. prof. dra Jerzego Nofera w Łodzi oraz właściwemu inspektorowi sanitarnemu zawiadomienie o skutkach choroby zawodowej — według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

3. Właściwy inspektor sanitarny prowadzi rejestr chorób zawodowych stwierdzonych w zakładach pracy położonych na obszarze objętym zakresem jego działania.

4. Właściwy inspektor sanitarny w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stwierdzająca chorobę zawodową stała się ostateczna, przesyła instytutowi wymienionemu w ust. 2 kartę o stwierdzeniu choroby zawodowej.

§ 13. Uprawnienia i obowiązki właściwych inspektorów sanitarnych w stosunku do pracowników kolejowych wykonują właściwi obwodowi inspektorzy sanitarni Polskich Kolei Państwowych (PKP), a uprawnienia i obowiązki państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych w stosunku do tych pracowników — właściwi okręgowi inspektorzy sanitarni PKP.”

§ 2. Sprawy, w których orzeczenia wymienione w § 8 rozporządzenia powołanego w § 1 zostały przekazane właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, nie zakończone decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podlegają rozpatrzeniu w dotychczasowym trybie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: T. Mazowiecki